

kelig Tid til flygtig at gennemlæse Flertallets Begrundelse af sit Standpunkt end sigte til at klare sig denne Begrundelse og overbevise sig om de deri fremsatte Paastaande, hvilke kun i ringe Grad have været under virkelig Drøftelse i selve Udvalget. Forhandlingerne i dette have for en stor Del drejet sig om Sammenligninger mellem danske og svenske Jærnbaneforhold, hvilke Mindretallet ikke har kunnet godkende, og som aldeles ikke findes optagne i Betænkningen. Udarbejdelsen af Flertallets Forslag og Forhandlingerne om dets Begrundelse har derfor væsentligt fundet Sted i det nedsatte Underudvalg, men i Underudvalget har ingen af Mindretallets Medlemmer haft Sæde. Hertil kommer, at i et af Udvalgets første Møder den Paastand kom frem, at Betingelsen for en god og økonomisk Jærnbane styrelse var en Bortkastelse af det hidtilværende Led i Administrationen, som kaldes Linieforvaltningen, særskilt for Sjælland og for Fynland og Fyn. Da det fra Mindretallets Side blev betvivlet, at herved en større Besparelse eller en for Publikum lettere Administrationsordning kunde opnaas, medens det dog var bitterligt, at bestemte Goder, særlig for Fynland, knytte sig til Delingen i 2 Linieforvaltninger, stillede et af Mindretallets Medlemmer (Gad) et Forslag om, at der i en Skrivelse fra Udvalget sendtes en Forespørgsel til Indenrigsministeren om, hvilke Fordel og Mangler der efter de danske Forhold maatte formenes at være til Stede saavel i Henseende til selve Styrelsens Realiteter som til dens større eller mindre Kostbarhed, hvad enten man valgte den ene eller den anden af de 2 Administrationsformer. Det maatte nemlig anses for lidet nyttigt at forhandle Enkeltheder, forinden Oplysninger havde til Raadighed, der kunde begrunde Valget af det ene eller andet Hovedsystem. Forslaget støttedes af et enkelt af Flertallets Medlemmer men forkastedes, og saaledes er man endnu uden tydelig og kyndig Vejledning i saa Henseende. Fremdeles bemærkes, at den

sædvanlige Forhandling med vedkommende Minister, inden endelig Betænkning afgives, ikke har kunnet finde Sted, og at altsaa de Oplysninger savnes, som derigennem kunne erhverves for Udvalgets Medlemmer. Af alle disse Grunde er Udvalgets Mindretal ude af Stand til i Løbet af nogle faa Timer at levere en kun nogenlunde udtømmende Belysning af Flertalsbetænkningen og Udfoldning af Grundene for sit eget Standpunkt.

Hovedspørgsmaalet er et dobbelt. 1) Hvilket af Systemerne er hensigtsmæssigst for Publikum? Her skønner Mindretallet foreløbig ikke rettere, end at, efter Baternes Udstrækning og deres Afstillelse ved Store Belt, maa Delingen i 2 Linieforvaltninger være det. 2) Hvilket af Systemerne er billigst? Her kan indtil videre Mindretallet ikke fatte, at Forstællen kan blive af større Betydning, forudsat naturligtvis, at ethvert af Systemerne bringes ud i Livet paa en hensigtsmæssig Maade, saa at hvert Led i Administrationen faar sine Hverv og sin naturlige Myndighed. — Det er muligt, at den bestaaende Ordning er kostbarere end nødvendig, men dette maa da kunne paa-
vies og rettes; at gaa over til paa den ene Side en større Centralisation og paa den anden en større Udstyning formindsker i og for sig ikke Forretningernes Omfang, og Bibeholdelsen af de 2 Linieforvaltninger nødvendiggor ej heller for den overvejende Del af Sagernes Vedkommende flere Instanser, naar hensigtsmæssige Reglementer gives i Forbindelse med passende Myndighed til de forstellige Under- og Melleminstanser særlig i alle saadanne Sager, der kræve hurtig Afgørelse eller fornuftigtvis maa forudsætte Rensstab til stedlige eller øjeblikkelige Forhold. Saadan Rensstab kan ikkun fuldt være til Stede hos en Myndighed med det mindre og lettere overfluelige Omraade, hvorfor den overordnede Myndighed næsten altid væsentligt er henvist til at følge den givne Indstilling. Den vil derfor principmæssig i de fleste Tilfælde foretrække en